

N:o 3.

Ank. till Riksd. Kansli den 13 Febr. 1872, kl 1 e. m.

*Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 3,
angående föreskrift för kronobetjening att utöfva tillsyn
öfver byvägars underhåll.*

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till Utskottet hänvisad motion, N:o 52, har Herr *C. F. Appeltoft* hufvudsakligen anfört, att under en tid, då man gör stora uppopfringar för underhållandet af kommunikationer och förbättring af de allmänna vägarne, man äfven med skäl torde kunna begära lagstiftningens mellankomst för befördrandet af de smärre eller så kallade byvägarnes underhåll, erinrande huruledes byvägar, som blifvit å hemmanen behörigen indelade, till en tid underhållits, men när nye egare tillkommit, dessa underlätit underhålltet af sina vägstycken, hvarföre motionären, till afhjelpande af denna omständighet, föreslår: att der underhållsskyldigheten af väg redan är eller framdeles blir, efter gemensam öfverenskommelse inför häradsrätten, på hemmanen till underhåll indelad, skall det, då derom annorlunda ej öfverenskommits, åligga kronobetjeningen att emot ersättning af väghållningsskyldige och på enskild delegares anmodan, syna vägen och tillhålla den försumlige att bättra de dervid anmärkta bristfälligheter.

Det af motionären vidrörda förhållande, som väl i enstaka fall torde ega sin giltighet, är likväl icke så allmänt öfverklagadt, att lagstiftande maktens mellankomst synes vara af nöden, helst erfarenheten visat, att kronobetjeningen ej ogerna, fastmer villigt lemnar sitt biträde när ersättning för besväret erbjudes; hvarförutan och då förhållandet med byvägarne inom de särskilda länen är af väsendligt olika beskaf-

fenhet, man ej gerna bör, af fruktan att träda den enskilda rätten för nära, genom en allmän lagbestämmelse, på sätt motionären föreslagit, låta vägunderhåll af denna beskaffenhet bero på enskild delegares uppfattning och yrkande.

Deremot lärer intet hinder möta för enskild person, byalag eller kommun att göra framställning hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande om åläggande för kronobetjening att lempa det äskade biträdet, derest motvillighet i någotdera hänseendet skulle uppstå.

På grund häraf får Utskottet hemställa,

det Herr C. F. Appeltoffts motion icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 12 Februari 1872.

På Utskottets vägnar:

Arvid Gumælius.

N:o 4.

Ank. till Riksd. Kansli den 13 Febr. 1872, kl. 1 e. m.

Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Betänkande N:o 4, i anledning af väckt motion om ändring i Kongl. Förordningen den 30 November 1855 rörande expeditionslösen.

Till Utskottets handläggning har blifvit öfverlemnad en af Herr *Jöns Andersson* inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 79), hvaruti motionären föreslagit: att vid bouppteckningars ingivande till domstol den i Kongl. Förordningen af den 30 November 1855 stadgade, så kallade inregistreringsafgift måtte utgå endast af den aflidnes efterlemnade